

prima instanță: E. Lavciuc
instanța de apel: A. Albu, A. Toderaș, A. Rotaru

dosarul nr. 3ra-1571/16

ÎNCHEIERE

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul : Iulia Sîrcu

Judecătorii: Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru sivicultură Șoldănești”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru sivicultură Șoldănești” împotriva Primăriei satului Japca, intervenient accesoriu Bezede Ion, cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 17 mai 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru sivicultură Șoldănești” și menținută hotărîrea Judecătoriei Șoldănești din 03 decembrie 2015,

c o n s t a ț ă :

La 25.03.2015 ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Șoldănești” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei s. Japca, intervenientul accesoriu Bezede Ion, cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că în luna martie 1992 Consiliul local al Primăriei s. Japca, prin decizia sa nr.01 a decis acordarea lui Bezede Ion cota mică de teren agricol în mărime de 0,30 ha. Această decizie a servit temei pentru Primăria s. Japca pentru a-i aloca terenul indicat în titlul provizoriu de proprietate ca „teren grădini/copaci de salcîm” lui Bezede Ion din Fondul Forestier de Stat al Republicii Moldova și nicidecum din fondul Primăriei Japca.

Conform materialelor amenajamentului silvic din anii 1985- 1995 și respectiv 2007 precum și materialele de delimitare a terenurilor proprietate publică din anii 1994 și 2002 întocmite de Agenda de Stat Relații Funciare și Cadastru al Republicii Moldova, terenul în cauză este proprietate de Stat care se află în trupul de pădure „Bursuc-Cot” unitatea amenajistică 1B (conturul- 47) gestionat de Ocolul Silvic Șoldănești. Astfel, conform Bilanțului Funciar întocmit anual și coordonat cu Serviciul Relații Funciare și Cadastru, al Consiliului r-nal Florești, terenul specificat, este teren proprietate de Stat gestionat de Agenția „Moldsilva” prin intermediul ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Șoldănești”.

Prin urmare Primăria s. Japca ilegal a acaparat din Fondul Forestier de Stat al Republicii Moldova terenul - proprietate de Stat gestionat de Agenția „Moldsilva” prin intermediul ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Șoldănești”.

Solicită declararea nulității deciziei Consiliului local Japca nr. 01 din luna martie -1992 și anularea titlului provizoriu de proprietate cu nr. 130 din 17.01.2007.

Prin hotărîrea Judecătorei Șoldănești din 03 decembrie 2015 acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru sivicultură Șoldănești” a declarat apel, solicitînd admiterea apelului , casarea hotărîrii apelate și emiterea unei noi hotărîri prin care a admite acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 17 mai 2016 a fost respins apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru sivicultură Șoldănești” și menținută hotărîrea primei instanțe.

Instanța de apel la emiterea deciziei a constatat că la 17.01.2007 lui Bezede Ion i-a fost eliberat titlul provizoriu de confirmare a dreptului de proprietate, posesiune și beneficiere funciară, potrivit căruia prin decizia Primăriei nr. 01 din martie 1991 i-a fost pus la dispoziție terenul cu suprafața de 0,30 ha în proprietate privată. Titlul provizoriu menționat a fost eliberat lui Bezede Ion în temeiul contractului de vânzare-cumpărare din 25.12.1992 perfectat între Mieros Ivan (socrul lui Bezede Ion) și Cibotari Pelagheia.

La fel, a menționat instanța de apel că terenul în litigiu inițial a aparținut lui Leșan Anisia din 1956-1959 cu suprafața terenului de 0,50 ha, în anul 1996 casa cu terenul a trecut la Mieros Ion care a achitat impozitul funciar, suprafața terenului fiind de 0,52 ha.

Ulterior, membrul gospodăriei la contul 120 fiind Bezede Ion, impozitul funciar fiind achitat de către Bezede Ion.

În concluzie, instanța de apel a menționat că la rîndul său, apelantul ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Șoldănești” pe parcursul examinării prezentului litigiu nu a prezentat careva probe, în temeiul art. 118 alin. (1) CPC, precum ar fi informația grafică a sectorului de teren în litigiu. Or, OCT Florești a informat că nu dispune de o asemenea informație ce ar confirma faptul trecerii în proprietatea Fondului Silvic de Stat, schimbării destinației sau substituirii suprafeței de teren în litigiu cu suprafața de 0,30 ha, ce aparține pînă în prezent cu drept de proprietate lui Bezede Ion.

La 26 august 2016 Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru sivicultură Șoldănești” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea lui, casarea hotărîrilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri prin care a admite recursul.

În motivarea recursului recurentul a invocat că după cum demonstrează amenajamentele silvice, în „Holm”, s. Bursuc se află masivul de pădure în care nu există terenuri cu un alt statut juridic sau care s-ar afla în proprietatea, posesiunea și

folosința altcuiva decât a gospodăriei silvice. De aceea, pretenția, precum că terenul disputat nu aparține ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură Șoldănești” nu este fondată. Primăria s. Japca nu a adus nici o dovadă și în materialele dosarului nu este nici un înscris care ar confirma apartenența terenului disputat la fondul funciar gestionat de ea.

În lipsa unei decizii legale a autorității administrației publice locale cu privire la atribuirea terenului, primarul n-a fost în drept să perfecteze și să elibereze titlul provizoriu. Prin urmare, titlul provizoriu, care a fost eliberat lui Bezede Ion este un act ilegal.

Invocă că titlul provizoriu nu este un act legal și valabil nici în cazul în care a fost eliberat lui Bezede Ion în temeiul contractului de vânzare-cumpărare din 25.12.1992. Contractul însuși este un act ce confirmă dreptul, inclusiv de proprietate, asupra unui bun și nici o normă de drept a legislației naționale nu prevede ca în baza acestuia să fie întocmit un titlu provizoriu oarecare. La fel, în contractul nominalizat nu este specificat că se vinde un lot de pământ separat, care ar avea destinația grădini.

Susține recurentul că astfel, instanța de apel a dat interpretare greșită probelor, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a pricinii.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Bălți a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale. Prin avizul de recepție contra semnătură se atestă că recurentul a primit copia deciziei instanței de apel la data de 05.07.2016. Prin urmare, depunând recursul la data de 26 august 2016, acesta s-a încadrat în termenul legal de declarare a lui.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Întreprinderea de Stat

„Întreprinderea pentru sivicultură Șoldănești” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ constată că argumentele formulate în recurs se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recurs, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins. Or recursul, exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru sivicultură Șoldănești” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru sivicultură Șoldănești” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii:

Iulia Sîrcu
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru